

SAP-VN

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841
Phone & Fax (714) 901-1997
Email: info@sap-vn.org
Web: <http://www.sap-vn.org>
Federal EIN 33-0539755

Inside This Issue

Pages/Trang 1-7

TƯỜNG TRÌNH CHUYẾN ĐI VIỆT NAM 11-2007 TRIP REPORT & THOUGHTS NOV 2007

Page/Trang 8

2007 COMPASSION AWARD GIẢI THƯỞNG BÁC ÁI 2007 DR&MRS. DOAN LIEN PHUNG

Pages/Trang 9-10

BÉ HIỀN

Page/Trang 11

DS MẠNH THƯỜNG QUÂN FINANCIAL CONTRIBUTIONS

■ SAP-VN's sole mission is to provide free medical, educational and welfare services for less fortunate people, especially needy and handicapped children, in Vietnam.

■ Funding for SAP-VN programs comes from private donations and fundraising proceeds. All donations are tax deductible as permitted by law.

■ To receive a Green Cross newsletter, please send your name and address to SAP-VN.

Mailing Address: P.O. Box 1828
Garden Grove, CA 92842

GREEN CROSS

SAP-VN Quarterly Newsletter No. 51

March 2008

A HELPING HAND FOR NEEDY PEOPLE IN VIETNAM

MOBILE CARE - NOVEMBER 2007

Introduction: During the month of November 2007, a team of over 40 SAP-VN volunteers embarked on a trip to Vietnam to the rural villages of central Vietnam to provide medical, dental, and optical care to the less fortunate. Below are their thoughts about the mobile care trip, and the work that they had done...

□ ■ □

Perspective of a Mobile Care Veteran

by Mai Khanh Tran, MD - Pediatrics, California

Hi all,

It's not me to write stuff like this but I can't help myself. I thought of writing it even while I was in Vietnam but held off thinking that time would lessen any rosiness I may have about the trip but it didn't, so humor me.

This Mobile Health Trip was the best that I have been on, and that says a lot coming from someone who has been on every one of SAPVN's mobile health trips.

The trip went well because everyone had a role, everyone knew what they had to do, and everyone performed their job beyond expectations, without complaints or slacking off or showing off. The mini-teams within the Team concept worked well (and that says a lot considering the many strong personalities that we had in the group). We had just the right mix of veterans and rookies on this trip to give the right balance of experience and enthusiasm. And most of all, we had people who knew how to work hard and have fun. Or maybe we just had funny people!

We could not have more experienced veterans than Chau Nguyen or Denise Phan or Bac Tuong Vi who should be sick of seeing the same people with the same complaints and same problems, and so many of them too...yet it was nice to see that they maintained their level of commitment and compassion and caring. Trust me, it was hard to maintain interest in the 100th patient with complaints of headaches, dizziness, achiness; yet they listened and advised and treated these people with the bedside manners that most of these patients have never seen in their lives. And I think there must have been at least 1,600 people with headaches and body aches in this area.

continued on page 3

SAP-VN MOBILE CLINIC, NOVEMBER 5-9, 2007

The SAP-VN Mobile Care team served the province of Quang Nam

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

ĐOÀN KIẾN TRÚC
 HUỖNH PHƯỚC ĐƯƠNG
 NGUYỄN PHƯỢNG CHÂU
 NGUYỄN NGỌC THÀNH
 NGUYỄN THỊNH
 TRÂM ANH LONG
 VÕ VĂN ĐẠT

□■□

NGUYỄN NGỌC THÀNH
 Chủ tịch
 LÊ ĐÌNH THÁI
 Tổng Thư Ký
 NGUYỄN T. TRINH
 Thủ Quỹ

■□■

Cố Vấn Chương Trình Y Tế

JEAN LIEU, DPM
 NGUYỄN THÁI VÂN, MD
 TRẦN MAI KHANH, MD

□■□

Cộng Tác Viên

San Jose
 LÊ DUY CHÁNH
 (408) 460-7981
 San Diego
 NGUYỄN KIM HOÀN
 (858) 453-8718
 Sài Gòn - Việt Nam
 ĐỖ QUANG HẢI
 PHÙNG THỊ LAN ANH
 VŨ THỊ DIỄM THU

■□■

- Social Assistance Program For Vietnam (SAP-VN) là một tổ chức từ thiện được thành lập vào năm 1992 theo qui chế 501(c)3.
- SAP-VN chủ trương trợ giúp đồng bào kém may mắn và trẻ em nghèo khổ và khuyết tật ở Việt Nam.
- SAP-VN được quản trị và điều hành bởi các tình nguyện viên làm việc bất vụ lợi và không hưởng lương.
- Tất cả các chương trình trợ giúp của SAP-VN đều được thực hiện trực tiếp bởi các thành viên về từ Hoa kỳ và cộng tác viên ở Việt Nam.
- Ngân quỹ hoạt động của SAP-VN do sự đóng góp tài chánh của mạnh thường quân và những cuộc gây quỹ.
- SAP-VN mong được sự tiếp tay của quý vị hảo tâm để có ngân quỹ hoạt động, để giới thiệu về SAP-VN, và giúp phổ biến bản tin đến thân hữu nhiệt tâm ở các nơi khác.
- Muốn nhận Green Cross, xin vui lòng gửi tên và địa chỉ về SAP-VN.
- Chi phiếu ủng hộ xin ghi tên

SAP-VN

■□■

Date	Location		Medical Care	Optometric Care	Dental Care	Total Cases
11/6/07	Phu Thuong Commune, Hoa Vang District	Children	156	5	45	
		Adult	267	182	108	
		Total	432	187	153	763
11/7/07 See Note A	Binh Minh Commune, Thang Binh District	Children	2		35	
		Adult	315	67	68	
		Total	317	67	103	487
11/8/07	Que Cuong Commune, Que Son District	Children	22		101	
		Adult	482	106	102	
		Total	504	106	203	813
11/9/07	Dai Chanh Commune, Dai Loc District	Children	4	1	78	
		Adult	352	158	98	
		Total	356	159	176	691
Total			1600	519	635	2754

Note A: The entire team had to suspend working for an hour on Wednesday 11/07/07 in Binh Minh commune, Thang Binh district, due to crowd control problem.

Local counterparts:

The Sisters of St. Paul's Free Clinic, Da Nang
 Quang Nam Dai Loc District Red Cross, Quang Nam

Local staff:

Huynh Phuoc Em, Do Quang Hai, Lam Van Tien, Nguyen Huu Giac
 15 local staff from provincial, district and commune levels

U.S. team:

Physicians: Minh Hoang, Denise Phan, Tuong-Vi Ta, Mai-Khanh Tran
 Podiatrist: Jean Lieu
 Dentists: Bui Ngoc Phuong Nga (VN), Trung Doan, Nam Hoang, Binh Nguyen
 Pharmacist: Vicky Dang, Kelvin Dang, Thach Do, Nga My Nguyen, Thuy Vo
 Optometrist: Chau Nguyen
 Support: My-Linh Cong Huyen, Huy Hoang, Tanya Hoang, Kieu-Nhi Le, Linh Le

Observers:

The MAST Industries – VN / MAST Care Team
 Mark Green, Hoang Ngoc Mai, Ngo Diem Trang, Jocelyn Tran

Sponsors:

1. Funding: MAST Care / MAST Industries-Vietnam US\$ 10,000
2. In-kinds:
 - Medicine, medical/dental supplies, toys: Alcon Pharmaceutical Laboratories, Allergan Inc., AmeriCares, Ampharco USA, Edinger Medical Group, Huu Toan Co. (VietNam), Dr. Vincent Dang, Dr. Phillip Dang-Nguyen, Dr. Duong Thu Hien, Ms. Thuy Lindsey, Dr. Arthur Lu & staff, Dr. Kimanh Nguyen, Dr&Mrs. Nguyen Quang Thai and staff, Dr. Thai-Van Nguyen, Ms. Tam Vu, Dr. Bill Wong
 - 1,000 pairs of reading glasses: The KNL Foundation

Total Budget:**US\$10,000****Expense:****US\$8,738****Leftover:****US\$1,262**

continued from page 3

And the Pharmacy, under the quiet leadership of Vicki Dang, ran like a well-oiled machine. I remember what a zoo it was before when everyone had to pitch in to help--the chaos, the noise, and the crowd. This year it went very smoothly.

Mobile care pharmacy team

Thach, Vicki, Nguyet, Bich-Ngoc, My-Linh & Thuy

And the Dental Team, a very well-oiled monster machine. We should call our dentists "cowboys of the new frontier"--the oral frontier where no man had dared to go before or after (from the doctors' standpoint who had to see these patients after the dentists had their ways with them). Many teeth were pulled and many funny stories were hatched.

And the true unsung team-players of the trip were the instrument maintenance guys and gal, Anh Bao Nguyen, Anh Tuan Nguyen, Huy Hoang, and Jennifer. They had the hardest and hottest job of the bunch; and not much thanks or recognition to boot.

And there were the rookies who rose to the occasion. Tanya Hoang with her metal fly-swatter and her constant "bap-bap" on the window to notify of incoming prescriptions was quite creative. And Chi Vu who has probably never hustled little old people like she hustled these little old people before--she shuttled them back and forth and kept the flow moving even when movement was not to be had. And Anh Manh Phi who crowd-controlled with a booming voice, incomprehensible diction, even more incomprehensible gestures, and an occasional tear.

So you all did SAPVN proud and you did us proud, and I am so honored to have had the chance to see this with my eyes and feel this with my heart.

Thank-you. Now go forth and reproduce. We need more of you guys out there.

□■□

Perspective of a Mobile Care Rookie

*by Mark Green, Vice President - Mast Cares
(Victoria's Secrets, The Limited, and Express)*

Hello All

Greetings from Hong Kong - While the tributes are piling in I just wanted to add my own words of praise. Firstly I wanted to thank you all for making me feel so welcome and for your amazing hospitality. Clearly I had very little value to add even in the area of crowd control but at least the scary white man got their attention

and my hand signals just about translated! It was an incredible experience watching you all at work and I admired your dedication, your commitment and your wonderful camaraderie. Managing to process so many patients and to keep a sense of humor throughout the day is no easy feat!

You should all feel immensely proud of what you do and the time that you spend improving people's lives and giving something back to the community. From a Mast Cares's perspective I can assure you that we were equally proud to sponsor and support such a dedicated bunch of professionals and I will report back to our committee that it was money well spent and a very deserving project that we should continue to support.

Thank you also for sending me the photos which are great and will serve as a constant reminder of the 3 marriage proposals that I received in just one day - even if my suitors were over 80 with no teeth!

Thank you all again - I hope that you have a wonderful reunion and I wish you every success for next year's project (which you are probably working on already)

With kind regards

□■□

Why I Return to Vietnam Year After Year!

by Denise Phan, MD - Family Practice, California

It was November 7th, 2007, the second working day of our Mobile Health trip to Vietnam (VN) this year, the day of the near-riot, when we had to close down almost an hour to defuse the situation. Our fearless but angst-filled leader Phuong Chau Nguyen was standing on the outdoor corridor of the Medical Center at Binh Minh village, looking out at the crowd of people pushing and fighting trying to get in, mumbling or grumbling to herself and whoever is standing next to her, which happens to be me.

"This is bad, I don't know why I do this every year."

Of course, I've heard this sentence almost every year since I first accompanied Phuong Chau to VN in 1994, so I leaned over and interrupted her musings with:

"You know why you do it, but if you need to hear it, I'll remind you when we get back to Cali".

**Dr. Denise Phan with an elderly patient
in Binh Minh commune, Thang Binh district, Quang Nam**

So here I am sitting at the computer at midnight on December 20th, 2007, after the kids and the hubby have gone to sleep, after the Christmas cards have been sent, the shopping finished, trying to fulfill a promise to an old friend.

The truth is, Phuong Chau, I don't know why you do all that you do for SAP-VN and why you go to VN every year. Obviously, it's not for the sightseeing, or love of travel that leads you to make your pilgrimage to VN annually, since you rarely have an opportunity to explore the country on our medical missions.

Mobile care security (crowd control) team

I can, however, tell you why I go on these Mobile Health trips whenever I can. In fact, I can only tell you a fraction of the reasons why I go. Because there are so many reasons, some of them are too deep for me to explore in my own psyche, some of them may have been lost in the distance of memories, but they leave behind some residual, an impression that continues to shape who I am.

These are some of my reasons for going back to Vietnam time and again:

An old woman grinning with pitch black, shiny teeth, waving.
A little girl standing with cotton in her mouth, holding a stuffed animal to her chest.
A beautiful poem hand-written in Vietnamese by a doctor at the clinic in purple ink, pressed under the glass of the desk where I sit. (The poem was written by Vũ Đình, titled, "Mây Tím Ngày Xưa")
A little boy with swollen abdomen from parasites
A man and his two water buffaloes, as seen from a hotel window.
Squealing pink piglets in their baskets.
Warm sweet ginger tofu from a deaf street vendor
A middle-aged woman with no breath sound on the right and a bullet wound on her breast.
The sound of roosters crowing at 2am, 4am, and 6am, outside the hotel bedroom window
The reflection of a red setting sun on flooded rice fields.
A man in the wheelchair, legs blown off in a Con Son prison
The stark white of a crane's wings on bright green rice fields.
Pink and white lotus blossoms on a pond.
The loud heart murmur in a young man with end stage cardiomyopathy.
Two little boys on their water buffaloes.
Sweet red bean porridge from a roadside stand.

The rash on a rice farmer's feet and ankles.
Little kids running around the village with their new toys.
The ducks and ducklings waddling across rice fields.
The sound of Trinh Cong Son's songs from the van's radio
Old men and women smiling in their new glasses.
A child with a huge head from hydrocephalus
The cool sand on the beach at Cua Dai.
The village with a large number of "funny looking kids" from malnutrition.
Bright red betel nut juice in the old women's mouth.
The best-tasting beef-in-la-lot sandwich from a roadside cart, ever.
Rough, red roads that seems to lead to every village in the Central Vietnam, some with giant potholes, and large mud puddles
Hours of sitting in motor boats passing through houses and villages flattened by hurricane
An old couple in tattered clothes, the husband blinded, deaf and had two amputated arms and one amputated leg, the wife with large cataract on one eye.
A herd of cows walking in the middle of the road.
Plates of snail and clam shells in Saigon
The warm water of the ocean in Nha Trang.
The smell of fish sauce from the third story of a house in Mui Ne
A young man in skin and bones, just released from a TB asylum
Little purple flowers on the roadside
Van Cao's music on the television
Delicious roasted rats in Ca Mau.
A woman who lost 3 sons out at sea in the typhoon
White flowing dresses and crisp white cotton shirts on school grounds
Rivers and streams and multitudes of bridges all over the South.
Barbecued corn way up a mountain in Khanh Hoa.
Bright pink dragon fruits on cactus vines in Long An
Two young girls born without eyelids, with shrunken legs, whose parents carried them on their backs for miles to come and see the doctors from America.
Excited children in a village gathering to get their pictures taken.
The monks of Hue
The nuns of Quang Nam
The sound of propaganda from the loud speaker truck at 5 in the morning in Cao Lanh
An old man requesting more nasal sprays

Dr. Nga N. (dentist) is providing dental care to an elderly patient.

Dirty faces after a bus ride to Phan Thiet

The taste of cao lầu and mì Quảng in Hoi An, bánh bèo in Hue, bánh tâm bì in Dong Thap, hủ tiếu in My Tho, xôi bắp in Dong Thap, all the “lẩu” soups.....

These and a million other experiences are why I go to VN on the Mobile Health Unit. The sights, and sounds and tastes, and feel of each trip are different but blend into each other to form a cohesive and lasting impression of Vietnam. It is a different, much deeper level of seeing and knowing my ancestral homeland than the guided tours we’ve all been on.

Even through the riots and near-riots, the emergencies and fake-emergencies, whether we are arguing with each other until one of us snaps, or laughing together till our ribs hurt, there has never been a bad day in Vietnam for me. I come home from each trip a thousand times richer and, as you can see, I still carry and treasure each and every one of those experiences. We all do. It just takes a slide show or some words of reminiscence, and they will all come flooding back.

Mobile Care Eye-care team: Trang, Kieu-Nhi, Giac, David, Chau

□ ■ □

Journals of Mobile Care

by Tanya Ngoc Hoang

November 5

I hope this message finds you well. I have arrived in Vietnam safely and SAP-VN has started our medical mission. Today, the group split apart, with one group going to provide mobile, medical care to impoverished and more remote areas of Quang Nam, and the other group conducting post-operation assessments of orthopedic surgery patients to determine rehabilitative needs and assess their progress. I was part of the latter group so we headed to Nha Trang to conduct the post-operation assessments.

In Nha Trang, I was also able to see my mini me, Ai Ngoc, who I met in 2006 at the same rehab center and decided to provide financial support to cover her rehab needs. Boy, she has sprouted and she is quite heavy. Unfortunately, she still cannot speak but this time, she was able to walk, with much assistance. I guess news traveled that I sponsored Ai Ngoc so I was aggressively pursued by a woman who brought her handicapped son to see if I can sponsor him as well. They must think that I’m all money...little do they know.

Ai Ngoc's grandmother, Ngoc and Tanya during a visit at Khanh Hoa Rehab Center

The many toys that were donated in the U.S. were a huge hit in Vietnam; and I am not sure who enjoyed it more: the kids or the SAP-VN volunteers passing the toys out. It is such a wonderful sight to see how appreciative the children are and how a “small” toy makes such a significant difference. The looks on the children’s faces are simply priceless and to those who donated toys, I extend to you a heartfelt THANK YOU!

November 7

All 40+ of us have now re-united today in Hoi An, and are embarking on our 2nd day of mobile care in Binh Minh. Quite an adventure and certainly well worth it! The SAP-VN crew is just simply amazing; and I have so much to learn from them. I’m definitely humbled!

My first day of mobile care was not as tiring as I had envisioned, especially after hearing all the horror stories, although we were most fortunate for the weather cooperated quite nicely with us. I must say how surprised I am that as weak and frail as many of the elders are, they sure are aggressive. I think most of the 65+ year old ladies can take me down any day.

My task today was to provide security. Yes, all 5’1” of me to provide security! I thought providing security would be a breeze. How difficult can it be to hustle the elderly from one room to another? Well, little did I know that most of the patients have never seen a

Dr. Jean, Dr. Hieu and a patient during a post-op visit in Khanh Hoa

doctor or a dentist in their lives, let alone get free supplies such as much needed eye glasses and free medicine. The crowd was so incredibly enormous and uncontrollable that today, we were forced to halt our operations for approximately an hour to prevent a mob situation from getting out of control.

Tanya is assisting an elderly patient

The other comical but difficult situation that we had to contend with was the fact that 95% of the female elders wore the traditional Vietnamese, conical hat (non la), which they insisted that they leave behind when entering the doctors' and dentists' offices. This created quite a difficult challenge for us as we ushered the ladies upon completion of their examination, only to be abruptly stopped in the middle of the exit way so that the elders can locate THEIR conical hat, which all looked identical from one conical hat to another.

Well, thus far, I have not had much time to myself so if I do not get to shop soon, I will be experiencing terrible withdrawal. I had a piece of Vietnamese waxed chocolate and it's not the same. So the combination of no chocolate and minimal shopping will take effect soon.

November 9

Today is the last day of mobile care in Dai Chanh, where I will spend half of my day preparing medicine packages for the pharmacists and the other half providing much-needed security.

I would have to say that working in the pharmacy and counting pills proved to be easier and less tiring than providing security, though working in the pharmacy certainly has its challenges. For one, my concentration level is certainly questionable – I think the heat went straight to my head. There are too many occasions that I would prefer not to admit where I lost count after reaching 20 tablets. And of course, who can forget the numerous tablets that made its way to the floor as I tried to pour the tablets from the pill-counting slab to the Ziploc bag. Oopsie doopsie! And the 5-second rule cannot apply when in Vietnam, where the floors were typically covered in dust!

November 12

After the two days of orthopedic assessments and four days of mobile care, we are starting our flood relief efforts in the provinces of Ha Tinh and Thanh Hoa. We have been most fortunate to have escaped the horrible floods that are on-going and most prevalent in Quang Nam and Danang. The floods seem to follow us in that

shortly after we finish our work and have packed to visit the next destination, the rain comes so the Heavens are definitely watching over us and clearing the bad weather so that we can continue our philanthropic efforts.

□ ■ □

Flood Relief - November 2007

by Chi Anh Vu

The central and northern regions of Vietnam were devastated by a series of floods this past October. Heavy rain poured for days and water levels rose up to six or seven feet causing many homes and hundreds of lives to be lost in this natural disaster. SAP-VN wanted to lend a helping hand to the unfortunate people in this area by providing gifts to show our support and help them in any small way we can. The SAP-VN flood relief team consisted of eight of us. After a week of working with the Mobile Care team, we hit the road from central Vietnam heading towards Ha Tinh. It was an achingly long ride in a van that had no shock absorber on a road that was bumpy and pot-holed. After eight long hours, we were ecstatic to arrive at our hotel for the night. It was supposed to be the best hotel that Ha Tinh has to offer. The outside of the hotel looked decent enough. But one of life's lessons is to never judge a book by its cover. And we were in for a rude awakening when we entered our rooms. My roommate, Tanya, and I nearly cried as we stepped into a small room that looked so dingy, smelled so stale, and felt so dirty. The bed was covered with a fuzzy blanket that looked like it absorbed all the dirt, germs, and odors from previous tenants and the sheets were littered with little black specks that resulted from poor quality cotton being washed too many times. On top of which there were mosquitoes swarming around the air conditioner and some dead ones scattered on our beds. Both Tanya and I had to take sleep aids in order to rest through the night. And needless to say, we were the first ones to check out of our room at 6:30am.

SAP-VN's volunteer, My-Linh, is handing out a relief package to a flood victim school child and his family in Ha Tinh province

The next morning was another day. We started our day with another bumpy ride in the van to travel to a little town in the mountains. The road leading up to that town was beautiful yet treacherous due to the recent rain that transformed the dirt road into a stretch of slushy mud. There were times when the car squeaked and roared so much that we were afraid we'd be stuck up in the mountain with no way of getting down. We finally arrived at a small building and

Chi is handing out a relief package to a flood victim school child in Ha Tinh province

were greeted by a roomful of eager parents and children. These were families considered (by local officials) to be very poor and who had suffered great hardships as a result of the flood and were most deserving of assistance. Their faces were gaunt and had such somber expressions, seeming to hold so much sadness and suffering. I was glad we were able to come and share with them the little bits of gifts to show that there are people who cared about them. We unloaded the gifts, which consisted of blankets, jackets, backpacks, face towels, and school supplies. We set up an assembly line and started passing out the gifts to the children. Of course anything involving Vietnamese people will have an element of chaos and this was no exception. Groups of kids were called up by name but we had no idea if they were really who they say they were because there was no identifications to verify. In the end, we were short a few gifts for children who lived too far away that by the time they showed up, all the gifts had been disbursed. So not knowing how to track down those people who mistakenly picked up gifts that were not meant for them, our SAP-VN associate in Vietnam had to arrange for additional gift packages to be sent to the children.

There were four sites to visit on that first day so after the first site, we got back into the car for a bumpy ride down the mountain. The second site was another schoolroom with more parents and children eagerly waiting. There was a boy there that all caught our eyes. He was in his teens and has Down Syndrome but he had such a bright smile on his face that it all caught our attention. He seemed so genuinely happy (despite the hardship he and his family may be suffering) and excited to receive his gift and left with the bright smile that he came in with. The next two sites we visited were elementary schools. By now, we've figured out that calling the children up by names to receive their gifts was not the most efficient way of working. We requested before arriving that the teachers gather and line up the children who are going to receive gifts in the schoolyard as in an assembly and we would pass out the gifts to each one. By the end of the day, we were experts at setting up and packaging the gifts and passed out hundreds of packets with ease and efficiency....and with a little less chaos. We felt like veterans at this point.

The next day, we headed to Thanh Hoa, which was a four-hour drive away. We also visited four schools in this region. Driving up to the schools, we could see the children seated in orderly rows in the schoolyard. We would come out of the van, each of us with a

camera in hand and started snapping away at the adorable faces of children who looked back at us, some happy and smiling, and some with curiosity as to why so many cameras were being pointed at them. The last school we visited was very remote, located deep in the countryside. The landscape on the way was beautiful – like a picture out of National Geographic. Our little van had to travel on a narrow dirt road that shared the right of way with bicyclists, wagons, and even herds of cows. The road, of course, was not built for cars and was by far the bumpiest ride we had. After the van turned into some extremely small alleys, we arrived at a school where excited children were all at the gate screaming, “they’re here, they’re here.” Their excitement was contagious and all of us immediately poured out of the car and ran into the schoolyard to greet the children. It was a little odd that they were not seated in their orderly rows that we were now accustomed to; in fact they were a little free-spirited and running all over the place, laughing and squealing. We ran after them, also laughing and squealing, and chased them into a small courtyard where everyone gathered to take pictures. They formed a cute little mob around us, pushing and pulling to get a glimpse of their pictures in our digital cameras; in the midst of all this happy chaos, they accidentally pushed Tanya, making her fall flat on her behind, adding to the hilarity of the situation. Then, came the sad part, one of the local officials came up to us and said this was the wrong school – the one we were supposed to go to is up the street. Everyone felt horrible leaving these children with no gifts to give them. We had to say our goodbyes and headed back to the car, with the children still following us. We got into the van and waved sadly at the children as we drove away.

SAP-VN's volunteers are handing out relief packages to flood victim students at a school in Thanh Hoa province

Though the children at this “wrong” school were not deemed “needy”, they by no means looked very well off and I’m sure they could have made good use of the gifts we wish we could give them. It made me feel a little sad that there is so much need in Vietnam and what we can do seem to be so little. But at the end of the day, we have to remember the things we were able to accomplish rather than think about what has yet to be done. And SAP-VN accomplished a lot – we provided a total of 1000 gift packets and were able to visit hundreds of children and their families who were affected by the flood. But more than the gifts themselves, I will always cherish the time I shared with my teammates on this trip and all the memories of the places and people we visited.

2007 COMPASSIONATE AWARD DR&MRS. DOAN L. PHUNG

Doan L. Phung and his wife, Thu-Le Doan are passionate about doing their share in alleviating the sufferings of Vietnamese people, particularly the young, the old, and the disadvantaged. Over the past 40 years, the couple has contributed in charity activities of over 15 charitable organizations.

Dr. & Mrs. Phung have been fervent supporters of SAP-VN programs. They have contributed over \$110,000 (about 5% of SAP-VN total budget) in the past 15 years for programs in school construction, orthopedic surgery for children, and cataract surgery for the elderly. Their support enabled SAP-VN to build two elementary schools in Dong Thap and Khanh Hoa, help 507 orthopedic disabled children, and provide cataract surgery to 200 elderly patients. Additionally, they have pledged to match up to 500 cataract patients if SAP-VN could find donors to sponsor the same number of cases.

In addition to providing support to other humanitarian organizations, Dr. & Mrs Phung also set up and run their own charity organizations: the Vietnamese American Scholarship Fund (VASF) in 1988, the Fund for the Encouragement of Self-Reliance (FESR) in 1996. With VASF, they have endowed 6 scholarships at 5 U.S. Colleges and Universities, helped Indochinese refugees, and given over 1,000 awards to high school students. With FESR, they have assisted several Vietnamese American organizations to stand tall on their programs, such as the Vietnamese Science and Culture Associations, Americans Helping Vietnamese Children, Nom Preservation Foundation, and several others.

Dr&Mrs. Doan Lien Phung

Through FESR, they have set up a micro-loan program in Viet Nam since 1999. Currently, there are 18 paid young staff working full time to help 12,000 families in 33 communities with micro-loans to survive with dignity. This program has invested more than 1.2 million dollars in Thua Thien-Hue province in Central Viet Nam, has graduated 2,000 borrowers in the past five years, and has a capital recovery of 98.5%. The program pays for itself except the capital losses due to inflation. Interest from this program is used to pay for administrative cost, with the excess going to 120 scholarships to grade school students in the service communities.

On behalf of the people who benefited from their generousities, SAP-VN is proud to be associated with Dr. and Mrs Doan L. Phung and to honor them with the Compassionate Award to mark our 15th year anniversary.

GIẢI THƯỞNG BÁC ÁI 2007 ÔNG BÀ PHÙNG LIÊN ĐOÀN

Với tâm niệm mình đã may mắn hơn nhiều người khác trong một bối cảnh lịch sử rất tang thương của đất nước, ông bà Đoàn tự nguyện cống hiến những gì mình có thể làm được cho Việt Nam và người Việt Nam. Ông bà Đoàn là những người đầu tiên đóng góp vào những chương trình thiện nguyện của SAP-VN như xây trường mẫu giáo-tiểu học, giải phẫu chân tay cho trẻ em khắp ba miền đất nước, và chữa mắt cườm cho người già. Tính đến nay, ông bà Đoàn đã đóng góp trên 110,000 đô la tương đương với hơn 5% tổng số ngân sách của SAP-VN trong 15 năm qua. Ông bà Đoàn cũng hứa là sẽ bảo trợ cho 500 người già được mổ mắt cườm nếu như SAP-VN vận động được người bảo trợ cho 500 ca mổ tương tự.

Ông bà Phùng Liên Đoàn đã cống hiến nhiều thì giờ và tài sản để làm các công việc từ thiện giúp đồng bào Việt Nam trong hơn 40 năm qua. Ông bà Đoàn đã làm việc chung và ủng hộ hơn 15 hội từ thiện của người Mỹ gốc Việt thực hiện những công tác giúp trẻ em, người già, xây trường, đào giếng v.v...

Không những thế, ông bà Đoàn còn thành lập và tự điều hành hai hội từ thiện Vietnamese-American Scholarship Fund (VASF) từ năm 1988 và hội Fund for the Encouragement of Self-Reliance (FESF) từ năm 1996. Với VASF, ông bà Đoàn đã thành lập 6 chương trình học bổng lâu dài hạn tại 5 trường Đại Học và Hội Nguyên Tử Mỹ và đã phát hơn 1000 học bổng và giải thưởng tại Việt Nam từ 1994 cho tới nay, và cũng đã mua máy vi tính cho các trường trung học như Petrus Ký và Đồng Khánh và Đại Học Huế từ năm 1995. Một chương trình thành công của ông bà Đoàn là Trung Tâm Khuyến Khích Tự Lập ở Thừa Thiên Huế. Trung Tâm này đã giúp được hơn 12,000 gia đình tại 33 phường xã chung quanh Huế với những số vốn nhỏ từ năm 1999 cho tới nay để sản xuất buôn bán. 2000 gia đình trong số 12,000 đã có thể tự lập. Chương trình này hiện nay đã "thu đủ bù chi" có nghĩa là thu được tiền lời đủ để trả các chi phí và nhân viên ở Việt Nam. Chương trình này cũng phát hơn 120 học bổng cho học sinh tiểu học mỗi năm ngay tại các địa phương QKKT đang hoạt động.

Để ghi nhận tấm lòng bác ái của ông bà Phùng Liên Đoàn đối với những đồng bào nghèo khó tại quê hương, hội đồng Quản Trị SAP-VN hân hạnh trao giải thưởng Bác Ái tới ông bà Phùng Liên Đoàn nhân ngày kỷ niệm 15 năm ngày thành lập hội SAP-VN

BÉ HIỀN

by Tuyet Vo

Tôi đến với SAP-VN vào năm 2005. Thời gian tuy ngắn nhưng cũng đủ cho tôi có ý niệm về chiều sâu thẳm hay độ nặng của những trái Tim tràn đầy nhiệt huyết và nồng ấm tình NGƯỜI của những Thiện Nguyện Viên hội SAP-VN. Tôi đâu cần phải diễn tả cái THẤY, trong phạm vi giới hạn của trang giấy này. Bởi chất lượng nội Tâm là những hình thể không màu, không sắc mà ngôn từ không thể nào diễn đạt được...

Năm 2006, sau chuyến công tác 1 tuần với Mobile Clinic tại tỉnh Đồng Tháp, một số đồng Thiện nguyện viên như Bác Sĩ, Nha Sĩ, Dược Sĩ và phụ tá rời VN để trở về nhà, tiếp tục xoay quanh công việc bận rộn hàng ngày của mình... Còn lại một số thiện nguyện viên, trong đó có tôi, lại tiếp tục lên đường với người lãnh đạo trẻ

tuổi Hưng Vũ, cùng với chuyên gia chân (Podiatrist) Jean Lieu và bạn hữu.

Chúng tôi tổng cộng 12 người, đúng 4 giờ sáng (thời gian là sáng nhưng không gian thì tối đen như mực...) đã thức giấc lục đục gọi nhau từ phòng này đến phòng kia, chuẩn bị lên đường ra phi trường Tân Sơn Nhất để kịp chuyến bay 6 giờ sáng đi Nha Trang, tỉnh Khánh Hòa. Từ Nha Trang chúng tôi sẽ đi xe lán ra Bình Định, rồi Quảng Nam và từ phi trường Đà Nẵng, chúng tôi sẽ bay ra Hà Nội, đi xe lán đến Thanh Hóa và Tuyên Quang. Chương trình làm việc, những tỉnh chúng tôi sẽ đến được chia 2 việc làm chính:

- Podiatrist Jean Lieu sẽ tái khám các bệnh nhân đã được phẫu thuật chỉnh hình do SAP-VN tài trợ chi phí, kiểm tra xem giải phẫu có giúp được cho bệnh nhân khả quan hơn chưa và giải thích về khoa vật lý trị liệu hoặc đề nghị bệnh nhân cần thêm một cuộc phẫu thuật thứ hai để chỉnh đốn khúc xương lệch, nằm tạm vào vị trí... có trật tự hơn.

- Bên cạnh đó là những cuộc đi thăm viếng, phát quà, sách vở... tại Trung tâm Phục hồi Chức năng Trẻ em Khuyết tật, các trường Tiểu Học trong thôn quê, các gia đình nghèo có con em hiếu học nạn nhân cơn bão Xangsane tỉnh Quảng Nam.

Buổi sáng theo chương trình đã định, chúng tôi đến trường Tiểu Học Nguyễn Công Sáu ở huyện Đại Lộc, Quảng Nam để phát 50 gói quà cho các em, nạn nhân của bão Xangsane. Ngoài gói quà do SAP-VN tài trợ, chị Mỹ Linh và tôi muốn góp nhau chút tiền riêng cho 50 em. Để không thiếu sót một em nào, chị Linh và tôi chia ra phát riêng 2 hàng, mỗi hàng 25 em. Tôi cầm trên tay 25 tờ giấy màu xanh 50,000 đồng. Chị Linh đã đi xong nhưng còn tôi, sau khi đi hết vòng chia 25 em, tôi ngạc nhiên khi thấy trên tay mình còn sót lại một tờ 50,000 đồng. Tôi nghi ngờ mình đã lỡ đểnh đưa thiếu sót một em, nên cất tiếng hỏi:

- Còn em nào cô chưa gặp?

Sau lưng tôi, một giọng nói dịu dàng của một cô giáo viên.

- Em Hiền 8 tuổi, bị rấn cắn nên đã được đưa ra nằm bệnh viện Đa khoa ở Đà Nẵng. Để được cứu sống nên em phải hy sinh một cái chân, cưa qua khỏi đầu gối.

Tôi lặng yên trong nỗi đau, tôi nhìn xuống đầu gối chân mình... tôi nhớ rõ, đầu năm 2006 tôi đã bị trượt một bước trên trái chanh ngoài vườn, Miniscal tear... tôi đau đớn và chóng nạng đi gần một tháng. Rồi tôi cũng cất bước được để lên đường trong chuyến công tác Thiện nguyện này. Nỗi đau của em Hiền không phải là nỗi đau hữu hạn, mà là nỗi đau vĩnh viễn, nỗi đau mất mát, nỗi đau hụt hẫng khi em cất bước... xuống đời. Em còn nhỏ quá, em chỉ 8 tuổi đời. Tôi lão đảo khi nghe cô giáo viên cho biết thêm, Cha và Mẹ em đã chia tay, mỗi người đã có riêng một đời sống mới... vợ mới, chồng mới và trẻ thơ mới...

Em được người dì trẻ 24 tuổi nuôi dưỡng. Bão thổi tung cái chòi tranh rách nát, một dì một cháu dạt nhau chạy, đi tìm sự sống trong cái chết kề cận. Ba hôm sau gió lặng nên trở về, mong tìm chốn cũ để ẩn thân... Bé đứng bên cạnh dì, nhìn cây đổ dài trên mái tranh, tuổi thơ lòng không vững bận lo âu... Định mệnh lại tìm đến với bé, một cơn rấn độc trốn dưới đồng tranh ngập nước đã bò lên và cắn vào chân. Bé ngã xuống đất và sùi bọt mép... Những tấm lòng tràn đầy yêu thương đã giúp sức đưa bé ra thẳng bệnh viện lớn ở Đà Nẵng với những mong ước được thấy bé sẽ bình yên, sẽ được tung tăng cất bước đến trường. Tình người bé

nhận đủ, bé chỉ thiếu vắng tình Mẹ Cha.

Trường Nguyễn Công Sáu là trạm cuối trong chương trình làm việc ở miền Trung. Chúng tôi sẽ có được 2 ngày cuối tuần nghỉ xả hơi trước khi bay ra Hà Nội. Sáng sớm mai, chúng tôi sẽ lên đường ra Đà Nẵng, các bạn sẽ đi ra Huế thăm lăng đền vua. Tôi sẽ không đi thăm Huế, tôi đã có riêng cho mình một nơi chốn để đi thăm. Vinh, một thiện nguyện viên đến với SAP-VN trước tôi, có nhiều bạn bè ở Đà Nẵng để gặp nên muốn cùng tôi ở lại Đà Nẵng hai hôm. Nhưng động cơ thúc đẩy Vinh ở lại, không hẳn là bạn bè, mà là bé Hiền, bé bị rấn cắn. Sau khi lấy khách sạn xong, chúng tôi quyết định đến ngay bệnh viện để gặp bé Hiền. Ra khỏi phòng lạnh khách sạn, đứng bên lề đường đón taxi, khí hậu bên ngoài không có gió nên nóng làm áo chúng tôi thấm ướt hay cái nóng mong đợi gặp bé Hiền đang thiêu đốt trong lòng chúng tôi? Taxi ở đây không nhiều như ở miền Nam, 10 phút trôi qua chưa thấy xe, trước khách sạn có hai chú xe ôm mời mọc... Vinh lạnh lợi và gan dạ, rủ tôi đi xe thổ cho nhanh. Vinh còn nói: bảo đảm an toàn, chiều tối em sẽ đi thuê xe Honda và chở chị đi vòng sông Hàn, đi ăn cơm Niêu... Tôi nhẹ dạ nên bị Vinh dụ dỗ. Thế là hai chị em ngồi sau hai chú xe thổ để đến bệnh viện Đa khoa Đà Nẵng.

Trên những con đường đông nghẹt xe cộ, hai chú đã len lỏi thật dễ dàng và đậu ngay trước cổng bệnh viện. Chúng tôi, người ở Mỹ về bao giờ cũng đi những bước chân như... chạy, như lo sợ tận thế sắp xảy đến... Mà thật, dù ở đâu thì thời gian cũng đều quý báu, nhất là khi chúng tôi về Việt Nam làm công việc thiện nguyện, thời giờ càng quý hơn nhiều, chúng tôi về hàng năm nhưng chỉ đủ giờ cho người thân ở quê hương hai đến ba ngày là bay về lại nơi đây ngay, để tiếp tục việc làm, tiếp tục lo gia đình, tiếp tục trả nợ nhà cửa, áo cơm.

Vinh và tôi hỏi tin nên biết bé Hiền nằm ở khoa ngoại chấn. Chúng tôi gặp bé đang nằm chung một chiếc giường nhỏ với một bệnh nhân bị té gãy chân khác, hai bệnh nhân hai thế nằm ngược nhau, trời nóng bức nên bé chỉ kéo tấm drap đắp bụng và hông, chân bé thò ra ngoài... cái chân không còn những ngón bé tí dễ thương của tuổi thơ tung tăng nhảy dây, nhảy cò cò... Tôi hỏi như đã biết: con là bé Hiền? Bé gật đầu. Tôi cắn chặt môi để đừng bật lên tiếng khóc khi nhìn cái chân bị cưa phủ lớp da mới được lấy từ bên hông. Bé có một trái tim nhỏ đã chịu đựng hai lần đau. Bé nhìn tôi trong phút giây rồi nhòe miệng cười với hai chiếc răng của mới mọc, lớn và đẹp từ hai chiếc răng sữa đã thay.

Trời ơi! Tôi đã khóc nên tôi xấu hổ biết bao nhiêu khi thấy em cười với nụ cười tươi thắm trên môi, nụ cười ngây thơ vô tội. Bé chỉ bằng lứa tuổi đứa cháu ngoại của chị tôi, tôi tương đương là một bà ngoại mà không biết kềm lòng giấu kín nỗi đau, nước mắt không giúp được gì, nước mắt không thể nào làm trôi đi nỗi đau đã in dấu. Chỉ có nụ cười thiên thần của bé, một nụ cười đầy cương nghị, nụ cười của sức mạnh để chống chọi với nghiệt ngã của đời. Tôi được bé dạy bài học vỡ lòng: nụ cười. Vâng, nụ cười bao giờ cũng là những vị thuốc xoa dịu vết thương đau, nụ cười bao dung, nụ cười tha thứ...

Bé nằm hơn một tháng mà vẫn chưa gặp được Cha Mẹ, vì người Mẹ đang chờ chào đời một mầm sống mới, vì người Cha được nhắn ra để chuyển máu cho bé nhưng lấy cố bận việc làm. Tiền phòng, tiền thuốc, tiền chi phí 15 bao máu được thanh toán qua những tấm lòng đầy bác ái, đầy nhân hậu đặt vào tay người dì...

Tôi và Vinh xin được ôm bé vào lòng, chụp vài tấm hình để cất

giữ trong chuyến Thiện Nguyện 2006. Tôi ẵm bé, bé nhìn tôi với đôi mắt đẹp hồn nhiên như trời chiếu sáng, tôi dường như thấy được sự gắn bó, sự ràng buộc nào đang vây quanh đầu dây hay ở một tiền kiếp nào? Tôi hỏi:

- Con thích gì?

Tôi vụng về không biết giải thích sao cho bé hiểu là bé cần gì, muốn gì? Tôi sợ câu hỏi của mình sẽ làm một trái tim non chảy máu... một trái tim rất là mềm yếu như trái tim của tôi. Tôi đã mất Mẹ khi vừa hai tuổi và bây giờ tôi lại vừa mất đi một bờ vai yêu thương gắn bó. Bé lắc đầu nhưng vẫn tươi cười... tôi muốn ôm bé mãi vào lòng...

Chiều xuống, tôi và Vinh chia tay bé nhưng chúng tôi không về khách sạn, chúng tôi ra phố để tìm mua cho bé một con búp bê có những lọn tóc uốn quăn, mua bảy cái quần lót số lớn để bé có thể mặc mà không đụng vào nơi vết thương bị lấy mất phần da để đắp vào chân, vì sợ đau nên bé chẳng có mặc quần, mà cái áo ở phần trên thì ngắn không phủ che qua khỏi cái mông, nên bé dùng tấm drap để che, mua vài cái áo đầm dài phủ đầu gối, mua bánh, mua sữa... Cái gì chúng tôi cũng muốn mua nhưng chúng tôi yếu lòng quá, cầm cái gì lên cũng muốn khóc... chạy xe ôm quay trở vào đưa cho bé, rồi chia tay về khách sạn.

Trưa hôm sau, chúng tôi phải ra phi trường Đà Nẵng, cùng bạn bè bay ra Hà Nội để tiếp tục việc làm tại Thanh Hóa và Tuyên Quang. Từ sáng sớm, Vinh chạy vào trong Tam Kỳ để thăm một em bé trai bảy tuổi bị phồng nặng. Tôi tranh thủ chạy vào thăm bé Hiền và nói đôi lời chia tay. Tôi đi nhẹ từ phía sau đến bên cửa sổ giường bé nằm, nhìn thấy bé đưa tay vuốt tóc con búp bê, miệng mỉm cười... lại nụ cười thiên thần, dường như bé đang hát thật nhỏ, chỉ hát vừa đủ riêng mình và búp bê nghe. Bé thiên thần của tôi ơi!

Về lại Mỹ, hôm sau tôi ngồi vào máy và viết mail cho anh Thành, cảm ơn SAP-VN đã cho tôi biết bao cảm xúc trong các chuyến đi. Sau cùng tôi viết:

- Từ những bước chân của các anh chị đã đi qua, tôi bước lần theo dấu cũ với ước mong góp một bàn tay, đem yêu thương đến cho những trẻ em kém may mắn... trong số đó có bé Hiền tám tuổi bị rạn cần nên phải cưa mất đi một chân... xin anh điều động để giúp cho bé một cái chân giả để bé có thể cất bước đến trường, dù là với bước chân khập khễnh...

Thật cảm động khi nhận được thư reply, anh Thành viết:

- Chị an lòng, tôi sẽ lo cho cháu...

Anh còn viết một câu trong bài hát của Trịnh Công Sơn: Cuộc đời đó, có bao lâu mà hững hờ???

Mỗi thư qua lại báo cáo tình hình của bé Hiền giữa anh Thành và chú Thực Em, đều được chuyển đến tôi đọc. Gắn bó trách nhiệm và tỉ mỉ tương quan nhau giữa anh Thành và chú Thực Em trong một thời gian dài đã hoàn tất, bé Hiền đã bước đến trường với một cái chân giả, sau những ngày tháng tập cất bước khó khăn buổi đầu, bây giờ bé đã bước với những bước vững chắc và đầy tự tin.

Một điều huyền diệu hơn, đó là Mẹ bé đã về ở cạnh bên bé, ở ngay trong căn nhà mới xây cất bằng những viên gạch đầy tình

thương yêu của SAP-VN. Những bức tường cao che mưa gió lạnh bên ngoài và bên trong vang lên tiếng cười nồng ấm của tình yêu thương thiêng liêng.

Chuyến công tác năm 2007, chúng tôi làm việc ngay tại huyện Đại Lộc, tỉnh Quảng Nam. Suốt thời gian bốn ngày làm việc, mờ mờ sáng xe đã lăn bánh, chiều tối về đến khách sạn ở Hội An, cơm tối tắm rửa xong là lăn quay ra ngủ để có sức cho ngày mai.

Những ngày làm việc, khí hậu buổi sáng và trưa thì nắng cháy, chiều có chút gió mát dịu dịu thổi về. Tôi dự định chiều của ngày cuối sẽ nhờ chú Thực Em đưa đi thăm bé, xe từ khách sạn đến nhà bé, cũng phải mất gần một giờ.

Chúng tôi làm việc theo thời gian đã quy định nên đôi lúc cũng chẳng cần biết đến tin tức, lười xem TV trong phòng. Chiều thứ sáu (ngày cuối) khoảng 2 giờ chiều, nắng thấp và gió bỗng từ đâu kéo đến... Ngoài sân, người người còn ngồi chờ đợi quá đông, chiếm hết cả dãy ghế. Lòng chúng tôi bắt đầu thấy âu lo. Trời đổ cơn mưa xuống trong khi đồng bào còn ngồi đầy ngoài sân, lo chuyển bay 7 giờ tối để trở vào lại Sài Gòn bị đình trệ phải ở lại Hội An thêm một ngày và như thế chuyến bay hôm sau về Mỹ cũng sẽ hủy bỏ. Chúng tôi ngừng nhận phiếu khám bệnh để giải quyết hết số người ngồi bên trong sân. Lúc 4:30 chiều, mưa bắt đầu nhỏ hột, chúng tôi chấm dứt ngay việc làm và vội vã đóng thùng, di chuyển ngay lên xe để chạy đua với gió và mưa. Tất cả lên xe xong, tôi biết rõ sự sắp đặt đến thăm bé Hiền đã tiêu tan theo mưa gió rồi. Tôi gặp ngay chú Thực Em và trao một gói quà mà tôi đã mang theo từ Mỹ về, trong đó có một con thú nhồi bông lớn và thật đẹp, vài chai thuốc bổ, bán chải răng, kẹo chocolate và một bao thư nhỏ. Điều đáng nói, đó là kẹo do cháu ngoại gái Kirsten của chị tôi cùng tuổi với bé Hiền, cháu để dành kẹo mà không dám ăn hôm lễ Halloween, cháu đã được nghe tôi kể về bé Hiền và cháu ghi note: kẹo này không được ăn, để dành cho bé ở VN.

Một trái Tim non biết rung động từ nửa vòng quay trái đất, bay qua bao núi đồi, bao biển rộng, bao suối rừng... gửi yêu thương về cho một trái Tim non chưa hề gặp mặt, có thể nào một tâm truyền tâm, nào ai có thể lý giải được cái Tình Người? Tôi nhìn nụ cười hồn nhiên, trong sáng của cháu Kirsten, của bé Hiền, cũng như của các em khuyết tật, tôi bỗng mơ ước mình là một danh họa, tôi sẽ tô vẽ bức tranh với muôn màu sắc tuyệt tác, một bức tranh vô giá mang đầy những nụ cười tươi thắm, khoe những chiếc răng mới vừa mọc thay bỏ đi những chiếc răng sữa trẻ thơ. Bên cạnh đó tôi cũng có thể nắn nét, tô vẽ thêm những nụ cười đầm thắm của quý cụ trên Hội Cao Niên mà tôi thường ghé thăm, lúa thua vài chiếc răng còn sót lại qua bao cuộc bể dâu, răng rớt rụng gần hết chỉ còn trơ nướu...

Tôi mơ ước được gom hết những nụ cười trong bức tranh vừa vẽ, đặt vào bao thư nhỏ chung với gói quà gửi bé Hiền. Tôi hình dung khi bé nhận được gói quà, bé lại thêm một lần cười với nụ cười rạng rỡ, một nụ cười đã cho tôi thêm sức sống.

Đầu năm 2008

SAP-VN'S SOLE MISSION IS TO PROVIDE FREE MEDICAL, EDUCATIONAL AND WELFARE SERVICES FOR LESS FORTUNATE PEOPLE, ESPECIALLY NEEDY AND HANDICAPPED CHILDREN, IN VIETNAM.

FINANCIAL CONTRIBUTIONS FROM NOV 1, 2007 TO JAN 31, 2008

B of A United Way Campaign, Princeton, NJ	\$100.00	Mr. Nguyen N Tuan, Rowlett, TX	\$30.00
Ms. Do Oanh, Colleyville, TX	\$500.00	Mr. Nguyen Q. Hai, Huntsville, AL	\$100.00
Dr&Mrs. Nguyen Ngoc Ky, Milpitas, CA	\$200.00	Mr. Nguyen Tan Phu, Santa Ana, CA	\$210.00
Dr. Duke Nguyen, Coto De Caza, CA	\$300.00	Mr. Nguyen V. Bac, Fountain Valley, CA	\$50.00
Dr. Ta Tuong Vi, Oakland, CA	\$1,000.00	In Memory of My Loc	
Dr. Ashley M. Ta, O.D., Clearwater, FL	\$200.00	Mr. Francis P. Ong, Irvine, CA	\$100.00
Edison International, Princeton, NJ	\$120.00	Mr. Victor Dong Pham, Santa Ana, CA	\$100.00
El Paso Corporation, Washington, DC	\$180.00	Mr. Pham V. De, Santa Ana, CA	\$100.00
Wellpoint Assoc. Giving Campaign, Princeton, NJ	\$27.00	Mr. Phan T. Nhan, Irvine, CA	\$250.00
In Memory of the late Actor Le Quynh			
Mr&Mrs. Kevin Tran & Kim-Duc Dam, FV, CA	\$100.00	Mr. Soai Anh, La Mesa, CA	\$10.00
Mr&Mrs. Luu The Vu, Fountain Valley, CA	\$100.00	Mr. Tran Tuan, Mission Viejo, CA	\$110.00
Lien Doan Chi Lang, Fountain Valley, CA	\$2,087.26	Mr. Truong Khoi, La Mesa, CA	\$20.00
United Way of Greater LA, Los Angeles, CA	\$259.26	Mr. Vo Luyen, Anaheim, CA	\$20.00
Maatiam, Inc, Foster City, CA	\$75.57	Mr. Vu Huy, Newark, CA	\$300.00
Macy's West UW Campaign, Princeton, NJ	\$88.01	Mr. Vu Doan Hung, Irvine, CA	\$200.00
Miss Pham T. Tuong-Vy, Fountain Valley, CA	\$200.00	Mrs. Ngo Nguyen Phuc, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen Dai & Tran Bich-Lan, SA, CA	\$94.00	Mrs. Nguyen Kim Anh & Family, Santa Ana, CA	\$280.00
Mr&Mrs. Rob & Bittner Hilary, EC Village, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Hoa An, Westminster, CA	\$30.00
Mr&Mrs. Cao Dieu, Fremont, CA	\$700.00	Mrs. Nguyen Thi Hue, San Jose, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Vincent Dang, Huntington Beach, CA	\$500.00	Mrs. Pham Huong, Costa Mesa, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Ph.Cuc & David Tran, Colleyville, TX	\$1,500.00	Mrs. Tran Kim Thoa, Gardena, CA	\$280.00
Mr&Mrs. Gordon Hanson, West Hempstead, NY	\$80.00	Mrs. Tran Thi Bach-Tri, Vancouver, WA	\$50.00
Mr&Mrs. Ben K. Hoang, Rolling Hills Estates, CA	\$98.95	Mrs. Anne Trinh, Humble, TX	\$200.00
Mr&Mrs. Khoi Nguyen Pham, Sunnyvale, CA	\$50.00	Mrs. Truong Thi Bich Khue, Renton, WA	\$300.00
Mr&Mrs. Bill & Lisa Koster, Huntington Beach, CA	\$350.00	Mrs. Juliana Vossen Juliana, Inglewood, CA	\$50.00
Mr&Mrs. Le Minh Duong, Santa Ana, CA	\$100.00	Mrs. Vu Thi Diem Thu, Brandon, FL	\$100.00
In Memory of Mr. Nguyen Xuan Luy			
Yersin Friends of Thang, Springfield, VA	\$250.00	Mrs. Vu Mui, Colleyville, TX	\$100.00
Mr&Mrs. Debbie & Tuan Nguyen, Irvine, CA	\$25.00	Ms. Nam L. Bintliff, Katy, TX	\$50.00
Mr&Mrs. John & Nh.Uyen Nguyen, Winnetka, CA	\$100.00	Ms. Cao Thi My-Loc, Fountain Valley, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen The Dzung, Irvine, CA	\$50.00	Ms. Doan Mai Trinh, Garden Grove, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen Van San, Santa Barbara, CA	\$50.00	Ms. Ho Nguyet Anh, Irvine, CA	\$500.00
Mr&Mrs. Nicholas D. Pham, Laguna Niguel, CA	\$400.00	Ms. Alice Lam, Ann Arbor, MI	\$500.00
Mr&Mrs. Robert Tasedan, Costa Mesa, CA	\$200.00	Ms. Lam Thu Hong, San Diego, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Trinh Van, Fountain Valley, CA	\$100.00	Ms. Le Thi Hanh, Norcross, GA	\$50.00
Mr&Mrs. Joseph Tuttle, Pewaukee, WI	\$40.00	Ms. Ngoc Han Bui, Anaheim, CA	\$70.00
Mr&Mrs. Vo Giao Huan, Rowland Heights, CA	\$100.00	Ms. Nguyen Bich Tho, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Toan & Lien Viet Vo, San Jose, CA	\$100.00	Ms. Nguyen Nga, Irvine, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Vu Huong Van, Fountain Valley, CA	\$200.00	Ms. Nguyen Thuan, Irving, TX	\$200.00
Anonymous, Irvine, CA	\$2,000.00	Ms. Nguyen Thuy, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr. Chuck Q. Doan, San Antonio, TX	\$2,000.00	Ms. Nguyen Vi Van, Westminster, CA	\$40.00
Mr. Duong Buu Long, Anaheim, CA	\$40.00	Ms. Nguyen Chau Mai, Herndon, VA	\$100.00
Mr. Matthew Kobin, Lake Forest, CA	\$500.00	Ms. Kathy Mai Nguyen, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr. Le Quang Bich, Huntington Beach, CA	\$100.00	Ms. Nguyen Thi Chanh, Oakland, CA	\$100.00
Mr. Le Trong Nghia, Newport Beach, CA	\$1,000.00	Ms. Nguyen Thi Loan, Westminster, CA	\$40.00
Mr. Nguyen Son, Santa Clara, CA	\$150.00	Ms. Nguyen Thi Quyt, Champaign, IL	\$120.00
Mr. Nguyen Tuan, Lawndale, CA	\$40.00	Ms. Nguyen Thi Thanh Thu, Westminster, CA	\$40.00
Mr. David Cuu Nguyen, Westminster, CA	\$300.00	Ms. Nicole Petermann, La Mesa, CA	\$100.00
		Ms. Pham Nga, Garden Grove, CA	\$20.00
		Ms. Pham Thi Tuyet Mai, Oakland, CA	\$40.00

CONTRIBUTION FORM

Name/Title: _____ Account # if known _____

Address: _____ Phone: _____

I would like to donate \$ _____ for the following project:

☐ Orthopedic Surgery (\$200/surgery)	☐ Cleft-Palate Surgery (\$70/surgery)
☐ Wheelchair or Tricycle (\$80 or \$120/ea)	☐ Cataract Surgery Project (\$50/eye)
☐ Free Clinics (\$100/clinic/month)	☐ Most Needed Project

YOUR CONTRIBUTION DOES MAKE A DIFFERENCE. THANK YOU !

GC51

Ms. Nguyen Lanh, Irvine, CA	\$300.00
Mr&Mrs. Nguyen So Van & Nhu Thuy, SA, CA	\$20.00
Ms. Julie M. Nguyen, Silver Spring, MD	\$500.00
Mr. Nguyen-Duy Minh Luong, San Diego, CA	\$500.00
United Way of Orange County, Irvine, CA	\$427.33
Prof. Nguyen-Vo Thu-Huong, Garden Grove, CA	\$150.00
Mr. Thomas P. Rittmaster, Poway, CA	\$1,500.00
Rosa Pharmacy, Rosemead, CA	\$1,263.00
Ms. Vu P. Thao, Westminster, CA	\$1,200.00
Amylin Pharmaceuticals, Inc., San Diego, CA	\$250.00
Mr. Trinh Quy Hai, Tucson, AZ	\$500.00
Ms. Trinh Thi Lien-Huong, Lawndale, CA	\$250.00
Mr. Tuan Tran - Happy Nails, Mission Viejo, CA	\$220.00
United Way, New York, NY	\$98.00
Mr. Le Dinh Thai, Irvine, CA	\$50.00
Mr. Shashi Parkh, Cypress, CA	\$101.01
Total donations this period:	\$30,344.39

WANTED! WANTED! WANTED!

SAP-VN is in need of the following donated items:

- Computers: 2GHz & 1G RAM or better.
- A Copier
- Flat panel LCD Monitors.

Usable and in good condition ONLY!

All donated items to SAP-VN are tax deductible.

Please contact SAP-VN: 714-901-1997

TỔNG KẾT HỘP QUYÊN TIỀN VÙNG SAN DIEGO 2008

Jan - Tháng 1	\$772.00
Feb - Tháng 2	\$916.50
Mar - Tháng 3:	\$872.00
Apr - Tháng 4	\$915.69
May - Tháng 5	\$810.00
Jun - Tháng 6	\$934.20
Jul - Tháng 7	\$987.50
Aug - Tháng 8	\$790.83
Sep - Tháng 9	\$673.85
Oct - Tháng 10	\$919.10
Nov - Tháng 11	\$700.30
Dec - Tháng 12	\$815.05

Total - Tổng Cộng \$10,107.02

Hội SAP-VN chân thành cảm ơn quý chủ nhân thương mại vùng San Diego đã hết lòng ủng hộ cho hội SAP-VN bằng cách cho phép hội đặt hộp quyên tiền tại cơ sở thương mại của quý vị. Đặc biệt cảm ơn Ông Nguyễn Kim Hoàn luôn nhẫn nại thường xuyên đi thu và đổi hộp tiền trong nhiều năm qua.

CẢM ƠN! THANK YOU!

J & R PRINTING

10562 GARDEN GROVE BLVD, GARDEN GROVE, CA 92843, PH. (714) 638-8878 FAX (714) 638-8236

CHÍ PHÍ ẤN LOÁT GREEN CROSS DO NHÀ IN J & R PRINTING BẢO TRỢ

PRINTING COST OF GREEN CROSS IS SPONSORED BY J & R PRINTING

SOCIAL ASSISTANCE PROGRAM FOR VIETNAM (SAP-VN)

A HUMANITARIAN NONPROFIT ORGANIZATION SINCE 1992

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841

NONPROFIT
U.S. POSTAGE
PAID
Santa Ana, CA
Permit #1275